

FELKÉSZÍTÉS

HUNOR és HUSZÁR Mentőszervezetek felkészítése a téli időjárás által jelentett speciális körülményekre és mentési tevékenységekre

Rendkívüli téli időjárás során eltűnt személyek kutyás keresése

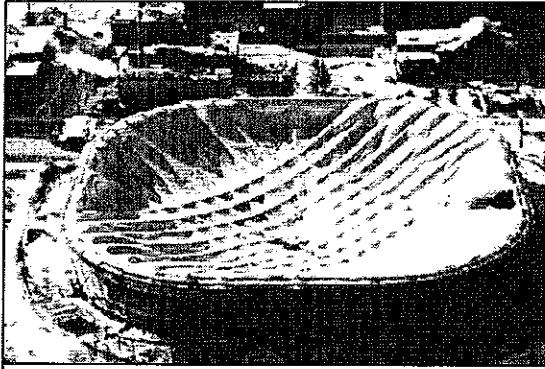
Készítette: Balázs László önkéntes, HUSZÁR Mentőszervezet

Befagyott nagy terjedelmű vizeken történő keresés és mentés

Készítette: Szél Norbert tű. hadnagy, HUNOR Mentőszervezet

„Rendkívüli téli időjárás során eltűnt személyek kutyás keresése”

A rendkívüli téli időjárás számos olyan szituációt idézhet elő, amelyben a személykereső kutyák bevetése nagymértékben segítheti a túlélők hatékony felkutatását. Bár a személykereső kutya és a hó kapcsolatának említésekor rögtön a lavina balesetek jönnek számításba, melyek

Hó súlya alatt beomlott sportcsarnok Amerikában.

kialakulása Magyarországon nem túl valószínű, viszont szomszédos országokban rendszeres és valós problémát jelentenek ezek az események. Mindezek mellett a rendkívüli időjárás többféle olyan veszélyt rejt magában, melyek megoldása sok esetben mentőkutyák nélkül megoldhatatlan, vagy túl sok időt vesz igénybe. Az épületek tetőszerkezetét túlzottan megterhelő hó súlya váratlan épületomlásokhoz, jelentős

épületkárokhöz vezethetnek, de említhetjük a terepen történő személykeresést is, melyeknek ilyenkor a hatékonyságát leginkább az időfaktor határozza meg, mivel a kihülés veszélye befolyásolja a bajbajutott túlélési esélyeit.

Téli, hideg és csapadékos időjárás hatásai a kereső kutyákra

Általánosságban kimondható, hogy a Magyarországon bevetési vonalon használt személykereső kutyák alapvetően alkalmasak a rendkívüli téli időjárás során is munkavégzésre, de természetesen fontos megemlíteni a rájuk leselkedő veszélyeket. A hideg és csapadékos időben történő munkavégzésre csak és kizárólag teljesen egészséges kutya alkalmazható.

A cukorbetegség, szívbetegség, vesebetegség, hormonális zavarok mind veszélyeztetik a kutyák azon képességeit, melyek a megfelelő testhőért felelősek. Ennek megfelelően a bevetés előtti állatorvosi vizsgálatnak alaposnak és átfogónak kell lennie. Szórtípusból függően az ebek képesek a saját komfort hőjüket megtartani, de minden direkt érintkezés a hideg felületekkel erősen befolyásolhatja ezt az adottságot és a kihülés egy idő után már visszafordíthatatlan folyamat, így a kutyavezetőnek folyamatos kontrol alatt kell tartani a saját és csapattársai kutyáját mind a bevetések, mind pedig a pihentetés ideje alatt. Az ebek a legtöbb hőt a lábaikon, a füleiken és légzésüknek köszönhetően veszítik el. Legjellemzőbbek a lokális elfagyások (mancsujjak), de kiemelt figyelmet kell fordítani az egész testet érintő

hidegártalmakra is. Ugyanúgy, mint az embernél, a kutyáknál is egy kihülés kompenzálása is csak fokozatos felmelegítéssel történhet. Figyelembe kell venni, hogy a melegítés lassan és egyenletesen történjen és a kutya mindeközben ne érintkezzen közvetlenül a hőt szolgáltató eszközzel. A legpraktikusabb a meleg vízzel töltött flakon, mely köré ruhát csavarva megelőzhetjük az égési sérüléseket.

A hideg idő más veszélyeket is rejt magában, mivel a munkaterület csúszóssá válhat, amely rengeteg olyan sérülést okozhat, melyek örök életére befolyásolhatják a kutya munkavégző képességét. Kiemelt figyelmet kell fordítani a munkaterület kellő felderítésére és az időjárás körülmények miatt változó külső tényezőkre egyaránt. A jegesedés miatt gyakran fordulhatnak elő végtagsérülések, mivel a kutya mancsa a vizes környezet miatt kiázva felpuhul és könnyebben sérül, mint általában. Inkább csak bosszantó, de mégis befolyásoló tényező a hosszabb szőrű kutyáknál a szörre rátapadó hó, mely jelentős túlsúlyt képes okozni és többek közt a mancspárnák közé beragadva is képes problémát jelenteni.

Meglepő, de a hideg levegő képes károkat okozni a kutya szaglásában. A folyamatosan orron át beszívott hideg levegő első fázisban rontja a kutya szagló teljesítményét, de a szélsőségesen hideg környezetből beszívott levegő képes megfagyasztani és így roncsolva tönkretenni a szagló szerv bizonyos részeit.

Összegezve a hideg időben történő munkavégzés a kutyákra nézve számtalan veszélyt rejt, így nagyon körültekintően kell őket alkalmazni ezekben a helyzetekben, mert számos ártalom olyan jellegű, melyek könnyen maradandó sérüléseket, halált okozhatnak.

Általános jellemzők és túlélési esélyek

A hóval kapcsolatos káreseményeknél a keresőkutyával történő személykeresés során a kutyavezető és kutyája egyaránt kiemelt fontos szerepet töltenek be. A team közös feladata, hogy a lehetőségekhez képest minél hamarabb találják meg az eltűnt személyt, az időfaktort ezekben a szituációkban kiemelt fontosságú, mivel a bajbajutott személy túlélési esélyei sokkal rosszabbak a hideg és nedves és oxigénszegény környezetben. A túlélési statisztikák alapján a túlélési esélyek 90%-osak az első 15 percben, de 35 perc elteltével ez az arány már csak 30% és rohamosan csökken. 2 óra után a túlélési esély már csupán 3%. Természetesen vannak olyan feljegyzett esetek, amikor 5-6 órával a hó alá temetődés után is élő személyt találtak. Fontos megjegyezni, hogy a kiképzett és tapasztalattal rendelkező kereső kutyák sem tévedhetetlenek és számtalan külső időjárás és környezeti tényező befolyásolhatja a találati

esélyeket és így a sikerességet is egyaránt. A hó hőmérséklete, levegő hőmérséklete, a hó állaga, a hó vízessége, a szélerősség és természetesen az, hogy az eltűnt személy milyen mélységben helyezkedik el. A tapasztalatok alapján normál körülmények között 2-4 m-es mélységig hatékonyak a kereső kutyák, de több feljegyzés is létezik, ahol 10-12 m-es mélységből jövő szagforrást is felfedeztek az ebek. Egy jól képzett kutya 1 hektár hóval fedett területet megközelítőleg 30 perc alatt képes átvizsgálni, míg ugyanennek a területnek az átkutatása kb. 20 embernek 4 órás munkát jelentene. (forrás: National Research Council Canada Associate Committee on Geotechnical Research Avalanche Control, Forecasting and Safety manual (1976))

Hóval elárasztott, fedett területeken, valamint lavina utáni területeken történő munkavégzés fontosabb jellemzői

Mivel a magyar viszonylatban erre a keresési munkára nehéz megfelelő gyakorlási lehetőséget találni, így jellemzően ismeretszerző jelleggel szerzett tapasztalattal rendelkeznek a magyar mentőkutyások ezen a szakterületen. Mindez nem jelenthet problémát, mivel a hó alatt rekedt személyek felkutatása nagymértékben hasonlít a terepen történő kereséshez. Megtévesztő lehet, de a hó a kristályos szerkezetének köszönhetően igen jó légáteresztő képességgel rendelkezik, ami egyben azt is jelenti, hogy a túlélési esély meglehetősen jó, de a sérültet érő hidegártalmak jelentősen lerontják. Mindezek tekintetében a nemzetközi szakirodalmat alapul véve a keresés során az alábbi tényezőket kell figyelembe venni. A kutya teljesítőképessége jelentősen csökken, mivel a hóban való mozgás igen megterhelő. Leginkább a homokban való futáshoz lehetne hasonlítani. A kutya ebben a szituációban rengeteg energiát fogyaszt az elindulásokkal és megállásokkal egyaránt. A kialakult mozgáskultúráján változtat annak érdekében, hogy magasabbra tudja emelni végtagjait, aminek egyenes következménye, hogy olyan izmokat is terhel, melyeket előtte kevésbé vett igénybe. Ennek köszönhetően gyakran alakul ki izomláz, vagy túlzott ízületi terhelés. Szerencsére a hó jó tompító képességű anyag, így a sérülések ritkák, leginkább csak jegesedéskor és lefagyáskor jelentkeznek. Jellemzőjük, hogy mivel hideg környezetben zajlik, így tompult vérzés jelentkezik és leginkább melegebb környezetbe kerüléskor fokozódik a vérzés. Előnye a hónak, hogy rendkívül sterilnek mondható környezet, így a sérülést is kitűnően tisztítja, a sérülés kialakulásakor nem valószínűbb jelentősebb koszolódás.

A keresés menete során figyelembe kell venni a csökkent teljesítő képességet és a tervezés fázisnál számításba kell venni a szükséges mentőkutyák létszámát is. Viszonyítás képen, míg erdős területen megközelítőleg 30 perc megterhelő munkával 1 kutya 3 hektáros területet tud

lekeresni, a hó alatt rekedt személyek keresése során ez a szám a harmadára csökken, így 30 percre is szükség lehet 1 hektár átvizsgálásához. A szagok terjedési tulajdonságai kedvezőek, mivel a hideg környezetben a legrövidebb úton törekszik felfelé a meleg szagfelhő, de ez a tulajdonság a kihűléssel együtt csökken. Amikor a test teljesen kihűl, akkor már a halott személyek felkutatása is nehézkes.

A kutyák jelzése még akkor is intenzív, ha több méteres hóréteg fedi az áldozatot és hajlamosak kaparással vegyített személyjelzést produkálni. A kaparás megkezdésekor a előforduló jelenség, hogy 20-30 cm leásás után új helyszínt választanak, mivel a szagok nem feltétlenül függőlegesen terjednek felfelé, így az intenzívebb forrást kutatják.

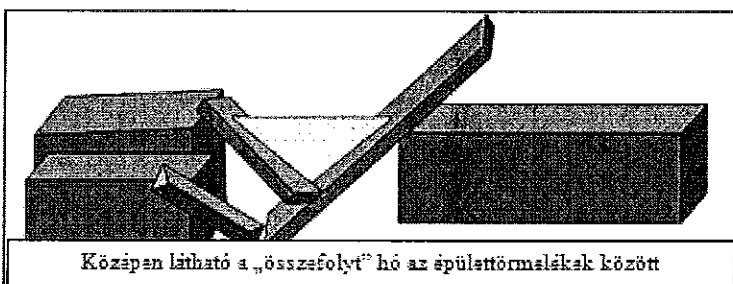

Érdeemes figyelni arra, hogy a kutya által kialakított alagútszerű képződménybe fél testnél mélyebben ne kússzon be, hanem ezekben a helyzetekben a lyuk tágításával biztosítsuk az ásás biztonságosságát. Mivel a kutya egyre mélyebbre hatolva, egyre intenzívebb szagkoncentrátumot érez, így motivációja is egyre nő.

Sok esetben előfordul, hogy az eltűnt személy ruhadarabjait is élő személynek jelzik, mivel a téli öltözködés sajátossága, hogy a hőszigetelő ruhák belső felülete nagyon jó szagtartó tulajdonságú. A megtalált ruhaneműk helyzetét összevetve a hó csúszási irányával kiválóan lehet következtetni a személyek sodródási irányára.

Hó súlya miatt összedőlt épületeknél történő munkavégzés főbb jellemzői

Ezekben a szituációkban hasonló keresési technikákra van szükség, mint a USAR (városi környezetben történő kutatás-mentés) műveletek során, de néhány fontos különbséget figyelembe kell venni. Az épületek szerkezete döntő többségében a ráhullott hó halmazállapotú csapadék miatt gyengül meg és károsodik. Ezekben a helyzetekben az épületomlás után a hó réteg lesz a rom tetején szétterülve. Az omlás következtében a hó általában azokra a helyekre csúszik, amerre a gravitációnak köszönhetően mennie kellett, de

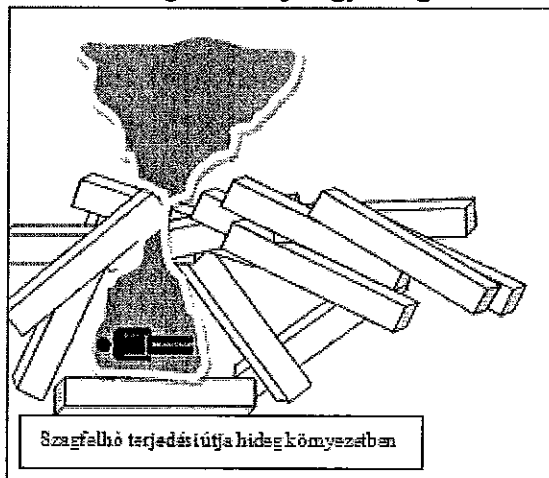
Középen látható a „összeesélyt” hó az épülettörmelések között

azokat a lyukakat és réseket is feltölti, melyek később jelentős veszélyt képezhetnek. Mivel ide a hó mesterséges úton kerül, így nem rétegződik, szerkezete könnyen változik és ennek köszönhetően

kisebb terhelésnél is nagyobb mértékben tömörödhet, csúszhat. Állagát tekintve könnyen

előfordulhat, hogy „süppedős”, tehát a kutya mellkasig belesüllyedhet és akár bele is szorulhat. Ezekon a romterületeken kiemelt figyelmet kell fordítani a csúszós szerkezeti elemekre, így a romterületen található peremek, részsík rendkívül veszélyesek a kutyavezetőre és kutyájára is egyaránt. Érdeemes megemlíteni, hogy a hideg miatt a tárgyak, az elemek sokkal ridegebbek, hajlékonyságuk fokozatosan elvesztődik és sok anyag törekenyebbé válik. A hó amennyiben vizes, vagy már olvadásnak indult más veszélyeket is rejt. Az összedőlt épület különböző részeiről képes kimosni veszélyes anyagokat, mivel az épület struktúrája módosul, repedések nyílnak meg, vízszintes síkok válnak meredeken lejtőssé, így azok a kutyák, melyek szeretnek havat harapni munka közben veszélynek vannak kitéve.

A keresési munka főbb motívumaiban hasonlít a USAR műveletek során alkalmazott kutyás kutatási fázisra, de jelentősen eltérőek a szagterjedési mutatók. Ezekben a szituációkban a romok hamar elvesztik hőszűrő képességüket és rohamos hűlésnek indulnak. A kihűlt romterületen elhelyezkedő túlélő által kisugárzott hő a testről leváló részecskéket, miniatűr bőrdarabokat felfelé viszi magával és ebben az irányba terjed a szagfelhő is. Az emberből kiáramló szagfelhő útja így megtévesztő lehet, mivel a logikus terjedési irányt figyelmen

kívül hagyva viselkedik, majd a rom tetejére érve nem szétterjed a romterületen, hanem egy pontban felfelé száll tovább. Miután kihűlt, visszaesik és szétterül, de ilyenkor nincs konkrétan lekövethető kapcsolata az eredeti szagforrással. Mindezek a tények pedig azt jelentik, hogy a keresés során a megérezett és lokalizált szag kilépési pontja nem feltétlenül jelenti a legközelebbi hozzáférési lehetőséget a

sérülthez, így az egyéb kutató eszközök szerepe megnő a kutatás egészének tekintetében.

A rendkívüli téli időjárás során javasolt szükséges speciális mentőkutyás felszerelések

- a hőtartó képességet növelő, vízhatlan, testhez simuló kutyaruha
- helyszíni felmelegítésre alkalmas eszköz (pl.: vegyi úton hőt termelő tasak)
- testhőmérsékletű infúzió
- normál hőmérsékletű ivóvíz
- hőtartó mentőtakaró
- szállítóboxok rácsára illeszthető hőtartó függöny
- vízhatlan fekhely
- lapát
- kutyahám
- mentőkötél

Befagyott nagy terjedelmű vizeken történő keresés és mentés

„Összefoglalás”

Nagy terjedelmű befagyott vizeknél előfordulnak olyan esetek, mikor nem veszik figyelembe az emberek a rájuk leselkedő veszélyt és a parttól eltávolodnak. Csábító lehet az emberek számára egy nagyobb befagyott vízterület, ahol tudtukon kívül különböző jégvastagságok vannak. Jelen esetben nagy terjedelmű vízterületekről akkor beszélhetünk, ha az szabad szemmel nem, vagy csak nagyon nehezen tekinthető át a partról, illetve formája és a benne lévő növényzet azt felosztja több részre. Magyarországon ilyen például a Balaton, a Tisza-tó, a Velencei tó, Kis-Balaton, stb.

A 46/2011 (XII. 27.) BM rendelet a szabad vizeken való tartózkodás alapvető szabályait meghatározza az alábbiak szerint:

A szabad vizek jegén tartózkodni azokon a helyeken szabad, amelyek nem esnek tiltó rendelkezés alá. A szabad vizek jegén tartózkodni csak akkor szabad, ha a jég kellő szilárdságú, nem olvad, illetve nem mozog.

Tilos a szabad vizek jegén tartózkodni:

- Éjszaka és korlátozott látási viszonyok között;
- Járművel, a biztonságos munkavégzés kivételével;
- Kikötők és veszteglőhelyek területén;
- Folyóvizeken és azok mellékágain.

Az elmúlt évek esetei alapján legnagyobb számban az alábbi szituációk, miatt kerültek jégen veszélybe emberek. Sporttevékenység (korcsolyázás, jégvitorlázás, stb.), jégfelületen való sétálgatás/kirándulás, gépjárművel jégre való felhajtás. Mint minden mentési szituációban, ezekben is az elsődleges az élet, illetve személymentés.

A mentéseket minden esetben felderítésnek kell megelőznie, a mentők biztonsága, a hatékonyság, illetve a gyorsaság érdekében. A felderítés során az alábbi dolgokra minden esetben térjünk ki:

- álló- vagy folyóvízen történik a keresés/mentés
- hány személyt (nemük, koruk, ruházatuk) kell keresni/menteni
- milyen tevékenységet végeztek az adott személyek
- mikor történt az eltűnés
- az eltűnt személyeknél van-e valamilyen kommunikációs eszköz

- olvadó vagy hízó jégen történik a keresés/mentés
- jégvastagsággal kapcsolatos helyi információk (amennyiben van erre alkalmas személy)
- előre eltervezett útvonalon mentek (pl. a túlpart volt a cél)
- milyen távolságra juthattak a parttól, illetve milyen irányba (laikusok esetén igyekezzünk földrajzi helyekkel meghatározni az irányokat, mivel az égtájakat sokszor rosszul helyezik el)
- a megjelölt hely megközelítésének lehetőségei
- milyen eszközök álnak rendelkezésünkre a felderítéshez/mentéshez (helikopter, repülő, légpárnás jármű, stb.)

Jégről mentésnél az alábbi személyek vegyenek részt a közvetlen mentésben:

- vízbiztos úszástudással rendelkezik (a mentőmellény használata nem helyettesíti az úszástudást)
- megfelelő jégről mentési ismeretekkel rendelkezik.

A hosszabb idejű keresésekhez minimum az alábbi eszközöket vigye magával minden személy:

- min. 15-20 méter hosszúságú kötél
- mentőpatkó/mentőgyűrű
- kommunikációs eszköz (vízhatlan, vagy vízhatlan tokban elhelyezve)
- kés (pl. kötél, halászháló, damil elvágására)
- lámpa (megfelelő erősségű, hogy nappali fénynél is észrevehető legyen)
- ruházat:
 - a parttól eltávolodó kereséseknél vízhatlan, száraz bűváruha, megfelelő aláöltözettel
 - a parthoz közeli mentéseknél a tűzoltó védőruházat is megfelelő lehet, azonban ez nem alkalmas jégbeszakadt személyhez való vízbemenetelhez. Fontos tudni, hogy a Bristol védőruházat vízbe esés esetén felhajtóerővel rendelkezik az anyagában lévő légréteg, illetve a ruházat és a test közé szorult levegő miatt. Ezt a felhajtóerőt, azonban csak azok tudják kihasználni, akik vízbiztos úszástudással rendelkeznek, illetve nem pánikolnak be.
 - a cipő talpára erősíthető úgynevezett csúszka (szöges cipővé teszi a lábbelit, ezáltal a csúszást gyakorlatilag megszünteti)

- o kesztyű, sapka

Ha van rá lehetőség, akkor az alábbiakat is vigyük magunkkal:

- mentőstég (lehetőség szerint max. 1,5X2 méteres a nagytávolságú mozgathatóság miatt) vagy műanyag merev hordágy
- hőkamera
- búvármaszok (ha a víz alá kell nézni, hogy például egy kötelet elvágjunk)
- meleg ital termoszban (elsősorban saját részre)
- izofólia, takaró
- GPS, iránytű

Az alábbi jégvastagságok mérvadóak lehetnek a mentési technikák megválasztásánál:

4 cm-es jégvastagság egy embert megtartására alkalmas

8 cm-es jégvastagság kisebb embercsoport megtartására alkalmas

12 cm-es jégvastagság sportolásra alkalmas felületet biztosít

16 cm-es jégvastagság egy gépjármű megtartására is alkalmas

16 cm felett lényegében „akármit” megtart

*forrás: Vízimentők Magyarországi Szakszolgálat

A hízásban, illetve olvadásban lévő jég esetén különbséget kell tennünk annak törésében, mivel ez beszakadás esetén különböző veszélyt jelenthet a mentőre is. Az olvadásban lévő jég táblásan törik, amelynél a veszély abból fakad, hogy a beszakadást követő víz alá merülés esetén, a táblák összezárhatnak és elzárhatják a felszínre vezető utat. Ettől eltérően a hízásban lévő jég, úgynevezett pókhálószerű formában törik, azaz több kisebb darabra. Itt a felszínen maradásként nem gátolják a jégdarabok.

Teendők jégbeszakadás esetén:

A mentésben résztvevő alatt is beszakadhat a jég minden elővigyázatosság ellenére. A jég vastagsága könnyen megváltozhat, ha a víz alatt olyan melegebb víz vízbetörések vannak, amik ezt elősegítik. Ezek a felszínről nem, vagy csak nagyon nehezen észlelhetők, mivel az esetek jelentős részében a jég felszíne változatlan. A jég típusától függetlenül a legfontosabb, hogy a felszínen maradjunk, és ne merüljön a fejünk, illetve a karjaink a víz, vagy a jég alá. Ezt a legegyszerűbben úgy lehet elérni, ha a beszakadás pillanatában karjainkat mellő középtartásba emeljük, törzsünkkel pedig előredőlünk, hogy a felületünket megnöveljük a vízre/jégre érkezéskor. Leegyszerűsítve igyekszünk hasra vágni magunkat. Fontos, hogy próbáljuk megőrizni nyugalmunkat és nem kapálózni, mert azzal csak a süllyedést segítjük elő. A réteges ruházatunk alá, illetve közé szorult levegő komoly felhajtóerőt biztosít

számunkra. A lékből való kijutásnál törekedjünk arra, hogy minél nagyobb felülettel feküdjünk fel a jégre és mintegy ráúszva az előttünk lévő jégfelületre, csússzunk ki. Amennyiben beszakad a jég alattunk, toljuk félre és próbálkozzunk addig, amíg az el nem bírja a súlyunkat. Fontos a nagy felületen való feltámaszkodás/súlyelosztás, mivel ezzel csökkentjük a jég egy adott területére jutó terhelését és ezzel megnöveljük annak teherbírását. A befagyott vízterületen a keresést 2-3 fős csoportokban ajánlott végezni, mivel egy ekkora csoport még nem képez jelentős súlyt, ugyanakkor alkalmas minden mentési feladat végrehajtására. Ha bűvárruhát viselők is vannak a keresők között, akkor úgy osszuk el a csoportokat, hogy minden csoportba jusson egy ilyen személy. Amennyiben van rá lehetőség igyekezzünk a csoportok tagjait úgy megválasztani, hogy legyen mindegyikben könnyebb testsúlyú személy, hogy minél közelebb juthasson a beszakadt személyhez. A csoport tagjai pár méteres távolságban legyenek egymástól, hogy a súlyuk minél nagyobb felületen oszódjon el a jégen. A keresés során történő menetelés közben, háromszög alakot vegyenek fel a csoport tagjai, így csökkentve annak veszélyét, ha vékonyabb jégréteghez érkeznek, mindhárman egyszerre szakadjanak be.

Az állóvízben történő keresést a körülmények, a beszerzett információk alapján a parttal párhuzamosan és merőlegesen is meg lehet kezdeni. A parttal párhuzamos keresés akkor lehet hatékonyabb, ha az eltűnt személy/ek valószínűleg nem távolodtak el túlságosan a parttól, hanem oldalirányba mentek a kiindulási ponttól. Partra merőleges keresést, akkor érdemes választani, ha a kapott információk szerint a túlpárt irányába látták eltűnni a személyt/személyeket. Keresés során a csoportok, olyan távolságba legyenek egymástól, hogy az azok közötti távolság még átvizsgálható legyen szabad szemmel. Folyó vizeken történt eltűnésekkor törekedjünk olyan keresési módszer választására, amikor nem kell a jégre lépni, mivel egy beszakadás esetén a vízmozgás valószínűleg a mentőt azonnal beviszi a jég alá, ahonnan a menekülés szinte lehetetlen.

Az alábbi veszélyekkel számolhatunk a keresés közben:

- jégbeszakadás - Ennek kockázatát csökkenthetjük, ha egymástól megfelelő távolságot tartunk, ha nem szaladunk a jégen, és figyeljük a lábunk alatt lévő jégfelületet. Ha úgy érezzük, hogy vékony jégfelületre értünk óvatosan hasaljunk le és hason kúszva menjünk vissza abba az irányba ahonnan jöttünk.
- Parttól való eltávolodás esetén - iránytévesztés (segítség lehet a GPS, iránytű)
- A kihűlés veszélye, ami a mentőket is fenyegeti egy hosszabb keresés alatt (megfelelő ruházat, meleg ital)

- Látási viszonyok romlása, elhúzódo keresés esetén - keresendő személy mellett történő elhaladás, irányvesztés

Az eltűnt személy megtalálása után, mielőtt megközelítenénk, csúsztassunk neki valamilyen mentőeszközt (mentőpatkó, mentőgyűrű, kötél, stb). A csoport tagjai közül lehetőség szerint a legkönnyebb kötélbiztosítással közelítse meg a bajbajutottat, hason csúszva és számítva arra, hogy a jég el van vékonyodva tehát alatta is beszakadhat. Vegyük figyelembe, ha például egy gyermeket keresünk, akkor az elvékonyodó jégen Ő sokkal tovább jut el úgy, hogy az ne szakadjon be alatta. A beszakadás esélyét csökkentve a mentő lehetőség szerint csúsztasson maga előtt, valamilyen nagyobb felületű eszközt (mentőstég, hordágy, létra, stb), amelyre helyezze testsúlyának jelentős részét. Az eszközt kötéllal rögzítsünk, hogy a bajbajutottat a biztosítást végzők ki tudják húzni, ha az eszközre került. A mentést végző személyek folyamatosan kommunikáljanak a beszakadt személlyel.

Sok esetben a beszakadt személy akkor adja fel, mikor pár méterre van a segítség. Ezért is fontos, hogy mielőtt odaérünk, csúsztassunk neki valamilyen eszközt, amibe belekapaszkodhat. Megközelítés során a lékhez arról közelítsünk, ahol a bajbajutott található, mert különben a bajbajutott megpróbál a lék másik oldalára átmenni, így növelve annak az esélyét, hogy lesüllyed a víz/jég alá. A lék szélére csak abban az esetben menjen a mentő, ha búvárruhában van, mert ott nagy valószínűséggel leszakad alatta a jég széle, és Ő is a lékbe kerül. Amennyiben búvárruhát visel a mentő, akkor a legjobb megoldás, ha bemegy a lékbe a bajbajutott mellé, hogy onnan segítse a kijutását. Ezt a megoldást választva törekedjen arra, hogy mindig a bajbajutott mögött helyezkedjen el, ezáltal megakadályozva azt, hogy belekapaszkodjon a mentőbe. Ez azért különösen fontos, mert ha egyszer biztos pontot érez a sérült, akkor onnantól kezdve azt nem fogja elengedni és ezzel nem csak a mentést nehezíti meg, hanem a mentőt is veszélybe sodorja. A mentőeszköz bajbajutottra történő ráhelyezése az előzőekben említettek miatt, hátulról történjen. A búvárruha rendelkezik annyi felhajtóerővel, hogy nem fogunk elsüllyedni. A kiemelés során igyekezzünk minél jobban a víz felszínére felfektetni a bajbajutottat, ezzel is csökkentve annak az esélyét, hogy a jégre felcsúszva beszakadjon alatta. Amennyiben a mentők nem rendelkeznek búvárruházattal a vízbe ne menjenek be, hanem a bajbajutottól biztonságos távolságra végezzék a mentést eszközös segítségével. A léktől való megfelelő távolság biztosítja a mentő számára, hogy ne szakadjon Ő is be. A lék szélénél a jég könnyen letörik, így a mentő is a vízbe kerülhet. Megfelelő ruházat hiányában ez nagy veszélyt jelenthet a mentőre (mozgás korlátozottság, kihűlés veszélye).

A háttal történő kiemelést azért részesítjük előnyben, mert a sérülések így nagymértékben csökkenthetőek és a kihúzásnál a behajlított derék nem akadályozza a jégfelszínre való felcsúszást. Ha van lehetőségünk, ehhez használjunk eszközt, mint műanyag hordágyat, létrát, stb. Így, a biztosítást végző személyek kötél segítségével (amely a mentőeszközhöz van rögzítve) könnyedén a jég felszínére húzhatják a sérültet. Fontos, hogy a bajbajutott mellett lévő mentő irányítsa a kihúzást, mivel Ő tudja, mikor fekszik megfelelő pozícióban a mentett személy, illetve így kikerülhető az, hogy a jég széle és a mentett közé kerüljenek a mentő kezei/ujjai és azokat akár az éles jég levághassa. Kiemelés során figyelembe vesszük a bajbajutott külső sérüléseit, azonban a legfontosabb a sérült vízből történő kiemelése. A gerincsérülés gyakorisága ilyen esetekben elenyésző. A sérülések általában különböző törések és agyrázkódás, amelyek ellátását elégséges a parton elkezdni.

A jégből mentés során a személyek, szinte minden esetben élve kerülnek ki, mivel amint a keringésük megszűnne, testük elernyedne és a víz/jég alá csúsznának. Ez azonban nem zárja ki azt, hogy kiemelést követően a kihűlést következtében a halál beáll. Ezért a mentett személyeknél a legfontosabb a további kihűlés megakadályozása és a felmelegítés megkezdése. Amennyiben a parttól túlságosan nagy távolságban vagyunk és úgy ítéljük meg, akkor a helyszínen, azaz a jég felületén kell megkezdennünk az ellátást. A még életben lévő személyeknél a vizes ruházat eltávolítása és száraz meleg ruházat (izofólia, takaró) feladása a legfontosabb. Saját testhőmérsékletünkkel is melegíteni tudjuk a sérültet, amellyel pszichés segítséget is adunk. Figyelem, forró ital adása kihűlt személy számára szigorúan Tilos! Csak fokozatos felmelegítés szabad végeznünk. Azoknál a személyeknél, akik nem rendelkeznek keringéssel, minél előbb meg kell kezdeni az újraélesztést. Ilyen extrém körülmények között az ennek esélyei nagymértékben javulhatnak. Ez akár azt is jelentheti, hogy 25-30 perccel a keringés leállta után is sikeres lehet az újraélesztés.